

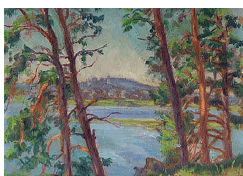

ПОКІЗЯК Марія (02. 12. 1896, Львів — 1985, там само) — живописець. Закінчила Львівську жіночу вчительську семінарію, Художньо-промислову школу у Львові (1922; викладач *К. Сіхульський*) та Відні. 1921—33 викладала рисунок і логіку в жіночій Школі імені Марії-Магдалини; 1936—40 керувала жіночою

вчительською семінарією імені А. Асника, викладала також психологію та педагогіку; працювала вчителькою в середній школі № 24 (до 1953; усі — Львів). 1931—35 багато подорожувала Західною Європою. Брала участь у львівських виставках 1920—30-х рр., зокрема експонувала пейзаж «Бистриця після дощу» (1926), олійні полотна «Мотив зі Стрийського парку», «Костел бернардинів», «Вид з Високого Замку», «Біля вогнища» (усі — 1938). Створювала олією та аквареллю переважно пейзажі («Вид на Дністер і Самбір» (1930-і рр.), види Італії, Львова, Львівщини, Прикарпаття), портрети («Автопортрет», 1922; «Мати», «Брат»), релігійні композиції («Зняття з розп'яття», «Повернення з Голгофи»), а також натюрморти та квіти. Її твори вирізняються ліричним настроєм та стриманим колоритом. Близько 1946 виконала копію ікони Домагаличівської Богородиці для головного вівтаря Латинської катедри у Львові. Деякі твори П. зберігаються у Національному музеї у Львові («Мати», «Квітучі каштани»), Львівській галереї мистецтв («Краєвид з Палермо», 1924; «Натюрморт», 1930-і рр.), Архіdieєцезіяльному музеї в Кракові («Архієпископ Ю. Більчевський», «Канонік І. Хвірута»).

Ю. О. Бірюльов

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Покізяк Марія / Ю. О. Бірюльов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879525>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).